

ЛЮДИНА ЯК СОЦІОЛОГІЧНА ІСТОТА

Кривцун В.О., гр. Б-10

Науковий керівник – канд. філос. наук, проф. **Попов О.Є.**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Людина – це вищий щабель розвитку живих організмів на Землі, суб'єкт суспільно-історичної діяльності і культури. Дослідники відзначають двоїсту природу людини, як соціальної істоти. Важливо також і те, що людина є не тільки продуктом (результатом впливу) певних суспільних відносин, але й творцем самих цих відносин.

Особистість, на відміну від людини, є продуктом не тільки природи, а й суспільства, суб'єктом соціальних процесів. Особистість – усталений комплекс якостей людини, набутих під впливом відповідної культури суспільства, конкретних соціальних груп і спільнот, до яких вона належить і до життєдіяльності яких залучена. Поняття «особистість» вживається стосовно кожної людини, оскільки вона є носієм важливих рис певного суспільства. Головне в особистості – не абстрактна фізична природа, а її соціальна якість.

Людина стає повноцінним членом суспільства, будучи не тільки об'єктом, а й суб'єктом соціалізації, який засвоює соціальні норми і культурні цінності, виявляючи активність, саморозвиваючись і самореалізуючись у суспільстві.

Отже, як бачимо, специфіка соціологічного підходу до вивчення людини полягає у з'ясуванні, в першу чергу, того в людині, що безпосередньо пов'язане із соціальним життям, включеністю людини у систему соціальних відносин, – тобто не її біологічних чи психічних особливостей, а суто соціальних характеристик.

Вплив соціального середовища на становлення особистості складає суть проблеми соціалізації – чи не найголовнішої в соціології особистості. Соціологія особистості в умовах розвитку традиційних високорозвинутих країн та особливо у перехідні епохи в житті країн займає чільне місце в системі спеціальних соціологічних теорій. Проблематика людини завжди є центральною у будь-якій соціогуманітарній науці.